

DZIEDZICTWO NIEZNIKOME

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: 1 P 1,1-2; J 3,16; Ez 33,11; 1 P 1,3-21; Kpł 11,44-45; 1 P 1,22-25.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Skoro dusze wasze uświęciliście przez posłuszeństwo prawdzie ku nieobłudnej miłości bratniej, umiłujcie czystym sercem jedni drugich gorąco” (1 P 1,22).

Gdy studiujemy *Biblię*, a zwłaszcza wybraną księgę czy jej część, musimy w miarę możliwości odpowiedzieć na kilka pytań.

Po pierwsze dobrze byłoby wiedzieć, do kogo pierwotnie zostało skierowane przesłanie księgi. Po drugie, i ważniejsze, dobrze byłoby wiedzieć, jaki był konkretny powód napisania księgi. Jaką kwestię ewentualnie chciał poruszyć autor (np. apostoł Paweł napisał do Galatów w sprawie teologicznych błędów dotyczących zbawienia i prawa)? Jak wiemy, znaczna część *Nowego Testamentu* ma formę listów, a ludzie piszą listy zazwyczaj po to, by skierować do kogoś konkretne przesłanie.

Innymi słowy, gdy czytamy listy Piotra, dobrze byłoby wiedzieć, o ile to możliwe, jaki był historyczny kontekst ich powstania. Co Piotr w nich napisał i dlaczego? I co najważniejsze, jaką naukę możemy z nich przyjąć także my jako wtórni odbiorcy natchnionego przesłania?

Jak się przekonamy, już w kilku pierwszych wersetach listu Piotr przekazuje wiele istotnych informacji, ważnych także dla nas wieki po tym, jak Piotr je zapisał.

Gdybyś otrzymał zapisaną kartkę papieru zaczynającą się słowami: *Szanowny Panie...*, od razu rozpoznałbyś, że to list. Wiedziałbyś, że list ten został napisany przez kogoś, kto nie należy do grona najbliższych ci osób.

Jak współczesne listy rozpoczynane są utartymi formułami, tak również rozpoczynane były listy pisane w starożytności. *1 List Piotra* zaczyna się tak jak większość listów w starożytności. Zawiera informację o autorze i adresatach.

Przeczytaj 1 P 1,1. Czego możemy się nauczyć z tego wersetu i jak pomaga to nam zrozumieć kontekst listu?

Piotr wyraźnie się przedstawia. Jego imię jest pierwszym słowem listu. Zaraz potem określa siebie jako apostoła Jezusa Chrystusa. Podobnie jak czynił to często Paweł (zob. Ga 1,1; Rz 1,1; Ef 1,1), Piotr od razu podaje swoje uwierzytelnienie, podkreślając, że został powołany przez Boga. Jest on apostołem — posłanym, i to przez samego Pana, Jezusa Chrystusa.

Piotr wskazuje także miejsce, do którego kieruje swój list: Pont, Galacja, Kapadocja, Azja i Bitynia. Były to regiony w Azji Mniejszej (obecnie Turcja).

Trwają dyskusje, czy Piotr napisał list głównie do chrześcijan pochodzenia izraelskiego, czy do chrześcijan wywodzących się spośród pogan. Słowa użyte przez autora w 1 P 1,1 — *wychodźcy i rozproszeni* (od gr. *diaspora*) — w naturalny sposób odnoszą się do chrześcijan pochodzenia izraelskiego żyjących poza Palestyną w I wieku. Słowa *wybrani i poświęceni* w 1 P 1,1-2 mogą się odnosić zarówno do chrześcijan pochodzenia izraelskiego, jak i chrześcijan pochodzenia pogańskiego. Określenie tych, którzy są poza ich społecznością, jako pogan (zob. 1 P 2,12; 4,3) także podkreśla izraelskie pochodzenie tych, do których napisał Piotr.

Jednak niektórzy komentatorzy twierdzą, że to, co Piotr napisał w 1 P 1,18 i 4,3 trafniej odnosi się do pogan nawróconych na chrześcijaństwo niż chrześcijan pochodzenia izraelskiego. Czy Piotr napisałby do Izraelitów o *przekazanym przez ojców marnym postępowaniu* (zob. 1 P 1,18)? Albo czy napisałby do Izraelitów: „Dość bowiem, że w czasie minionym spełnialiście zachcianki pogańskie, oddając się rozpuście, pożądliwości, pijaństwu, biesiadom, pijatykom i bezecnemu bałwochwalstwu” (1 P 4,3)?

Jednak dla nas ważniejsze jest nie to, kim byli adresaci, ale jakie było przesłanie skierowane do nich.

Przeczytaj 1 P 1,1-2. Co jeszcze mówi ten fragment listu o tych, do których napisał Piotr? Jak ich nazywa?

.....

.....

Czy Piotr pisał do chrześcijan pochodzących z Izraelitów, czy z pogan, z pewnością uważał ich za „wybranych według powziętego z góry postanowienia Boga, Ojca” (1 P 1,1-2).

Jednak powinniśmy tu zachować ostrożność. Słowa te nie znaczą, że Bóg przeznaczył niektórych ludzi do zbawienia, a innych na zatracenie. Piotr nie uważał tych, do których pisał, za szczęściarzy, którzy zostali przeznaczeni do zbawienia, podczas gdy inni mieliby zostać przeznaczeni na zgubę. *Biblia* nie uczy czegoś takiego.

Przeczytaj 1 Tm 2,4; 2 P 3,9; J 3,16; Ez 33,11. Jak wersety te pomagają nam zrozumieć, co miał na myśli Piotr, gdy nazwał adresatów swojego listu *wybranymi*?

.....

.....

Pismo Święte wyjaśnia, że Boży plan zakłada zbawienie wszystkich ludzi. Plan ten powstał jeszcze przed stworzeniem świata. „W nim [Jezusie] bowiem [Bóg] wybrał nas przed założeniem świata” (Ef 1,4). Wszyscy ludzie zostali wybrani w tym sensie, że pierwotny Boży plan zakładał zbawienie wszystkich, tak aby nikt nie zginął. Bóg przeznaczył całą ludzkość do życia wiecznego. To znaczy, że plan zbawienia jest tak skuteczny, iż odkupienie obejmuje wszystkich ludzi, nawet jeśli nie wszyscy przyjmą tę ofertę.

To, że Bóg wie, którzy ludzie są wybrani, oznacza po prostu, iż z wyprzedzeniem zna On ich decyzje w kwestii przyjęcia zbawienia. Ta wiedza w żaden sposób nie wymusza ich decyzji, tak jak świadomość matki, iż dziecko wybierze tort czekoladowy zamiast zielonego groszku, nie zmusza dziecka do dokonania takiego wyboru.

Jaką pewność możesz czerpać z budującej prawdy, iż Bóg wybrał cię do zbawienia?

Przeczytaj 1 P 1,3-12. Jakie jest najważniejsze przesłanie Piotra w tych wersetach?

.....

.....

.....

We wstępnych słowach skierowanych do czytelników w 1 P 1,1-2 autor odwołuje się do Ojca, Syna i Ducha Świętego (zob. 1 P 1,2). Trzy osoby Bóstwa są przedmiotem rozważań pierwszej części listu (zob. 1 P 1,3-12), przy czym o Ojcu i Synu jest mowa w 1 P 1,3-9, a o Duchu Świętym — w 1 P 1,10-12.

Pisząc o Ojcu i Synu oraz o działaniu Ducha Świętego, Piotr wprowadza wiele tematów, do których później powróci.

Zaczyna od tego, że chrześcijanie dostąpili nowonarodzenia (zob. 1 P 1,3; por. J 3,7). Zostali oni odrodzeni dzięki zmartwychwstaniu Jezusa i nadwyzajnemu dziedzictwu, jakie oczekuje na chrześcijan w niebie (zob. 1 P 1,3-4). Podobnie jak w wielu innych miejscach w *Nowym Testamencie* zmartwychwstanie Jezusa jest tu przedstawione jako podstawa chrześcijańskiej nadziei.

Ta nadzieja daje chrześcijanom powód do radości, mimo że wielu adresatów listu Piotra doświadczało cierpienia. To cierpienie było dla nich próbą wiary i jej oczyszczeniem, tak jak ogień wypróbowuje i oczyszcza złoto. Choć czytelnicy listu Piotra nie widzieli Jezusa w czasie Jego ziemskiej misji, to jednak umiłowali Go i uwierzyli w Niego. Wynikiem ich wiary w Niego było przyjęcie zbawienia i obietnicy dziedzictwa nieznikomego, nieskalanego i niezwiędłego, „jako zachowane jest w niebie dla was” (1 P 1,4).

Piotr informuje adresatów swojego listu, że dawni prorocy „prorokowali o przeznaczonej dla was łasce” (1 P 1,10). Starotestamentowi prorocy „poszukiwali i wywiadywali się” (1 P 1,10) w kwestii zbawienia, którego obecnie chrześcijanie doświadczają w Jezusie.

Piotr wskazuje chrześcijanom cierpiącym za wiarę, iż są oni uczestnikami znacznie większego konfliktu między dobrem a złem. Stara się w ten sposób pomóc im wytrwać w wierności prawdzie pomimo ciężkich prób.

W 1 P 1,4 czytamy, że dziedzictwo „zachowane jest w niebie” dla nas. Pomyśl o tym na osobistym poziomie. W niebie zarezerwowane jest szczególne miejsce właśnie dla ciebie. Jak powinieneś indywidualnie odpowiedzieć na tę wspaniałą obietnicę?

Przeczytaj 1 P 1,13-21. Co według tego fragmentu listu powinno być motywacją do działania dla chrześcijanina?

Słowo *dlatego* na początku 1 P 1,12 wskazuje, że to, co Piotr pisze dalej, jest oparte na tym, co napisał do tego miejsca. Jak wskazaliśmy we wczorajszej części lekcji, Piotr mówił o łasce Bożej i nadziei, jaką chrześcijanie mają w Jezusie Chrystusie (zob. 1 P 1,2-12).

Na podstawie tej łaski i nadziei Piotr wzywa swoich czytelników:

— „Okiełzajcie umysły wasze” (1 P 1,13).

To znaczy, że w odpowiedzi na zbawienie, jakie mają w Jezusie, muszą oni przygotować umysł do wytrwania i wierności (zob. 1 P 1,13).

Przeczytaj 1 P 1,13. Co znaczy pełne opieranie nadziei na łasce objawionej w Jezusie?

Niewątpliwie Piotr mówi swoim adresatom, że ich nadzieja oparta jest wyłącznie na Jezusie. Podkreśla jednak, że od chrześcijan wymaga się pewnego poziomu zachowania będącego wynikiem zbawienia. Piotr wskazuje 3 wielkie motywacje przyświecające chrześcijańskiemu postępowaniu: charakter Boga (zob. 1 P 1,15-16), nadchodzący sąd (zob. 1 P 1,17) oraz cenę odkupienia (zob. 1 P 1,17-21).

1. motywacją dla chrześcijan jest charakter Boga. Charakter ten można podsumować następująco: *Bóg jest święty*. Piotr cytuje Kpł 11,44-45, przytaczając słowa Boga:

— „Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty” (1 P 1,16).

Tak więc ci, którzy podążają za Jezusem, także muszą być świętymi (zob. 1 P 1,15-17).

2. motywacją do chrześcijańskiego postępowania jest świadomość, że Bóg, który jest święty, będzie bezstronnie wszystkich sądził zgodnie z ich postępowaniem (zob. 1 P 1,17).

3. motywacją wynika ze wspaniałej prawdy o odkupieniu. Chrześcijanie zostali nabyti za wielką cenę — drogą krew Chrystusa (zob. 1 P 1,19). Piotr podkreśla, że śmierć Jezusa nie była przypadkiem historycznym, ale realizacją planu ułożonego przed stworzeniem świata (zob. 1 P 1,20).

Co motywuje cię do bycia chrześcijaninem? Co i dlaczego powiedziałbyś, gdyby ktoś zapytał cię, dlaczego jesteś chrześcijaninem? Przedstaw swoją odpowiedź podczas lekcji.

Następnie Piotr kieruje chrześcijan ku ostatecznemu uzewnętrznieniu świętego i wiernego życia.

Przeczytaj 1 P 1,22-25. Co Piotr mówi w tych wersetach o tym, na czym polega bycie chrześcijaninem?

Piotr zaczyna od tego, że chrześcijanie już są oczyszczeni — „skoro duże wasze uświęciliście” (1 P 1,22) — i żyją w posłuszeństwie prawdzie. Czasownik przetłumaczony tu jako *uświęcić*, może oznaczać także *oczyścić* (BG). Łączy się on z tym, co Piotr napisał kilka wersetów wcześniej (zob. 1 P 1,15). Przez oddanie się Jezusowi i chrzest (por. 1 P 3,21-22) chrześcijanie oczyścili się, odłączając się dla Boga, a czynią to przez posłuszeństwo prawdzie.

Zmiana, jaka nastąpiła w ich życiu, ma naturalną konsekwencję w postaci bliskich więzi z tymi, którzy dzielają ich światopogląd. Te więzi są tak bliskie, iż Piotr posługuje się językiem nawiązującym do relacji rodzinnych, aby je opisać. Chrześcijanie mają postępować jak ludzie motywowani bratnią i siostrzaną miłością. Greckie słowo użyte w 1 P 1,22, gdzie jest mowa o „miłości bratniej”, to *filadelfia* oznaczające dosłownie *miłość brata/siostry*. Jest to miłość, jaka spaja rodzinę.

W grece biblijnej jest kilka różnych słów tłumaczonych jako *miłość*: *filia* (przyjaźń), *eros* (namiętność między współmałżonkami), *agape* (czysta miłość mająca na celu dobro innych). Słowo, którego Piotr używa, pisząc: „umiłujcie czystym sercem jedni drugich gorąco” (1 P 1,22), jest związane ze słowem *agape*, które zazwyczaj oznacza czystą miłość dążącą wyłącznie do dobra innych. Z pewnością dlatego Piotr dodał wyrażenie „czystym sercem” (1 P 1,22), a takie serce jest wynikiem odrodzenia (zob. 1 P 1,23; por. 1 P 1,3) przez nieskażone Słowo Boże. Tego rodzaju miłość pochodzi wyłącznie od Boga. Nie może się ona zrodzić w egoistycznym i egocentrycznym sercu. Dlatego Piotr kładzie nacisk na oczyszczenie i „posłuszeństwo prawdzie” (1 P 1,22). Prawda to nie tylko coś, w co się wierzy, ale także to, według czego się żyje.

Jak możemy się nauczyć bycia ludźmi bardziej miłującymi innych? Jakich wyborów musimy dokonać, abyśmy mogli okazywać miłość płynącą z czystego serca?

DO DALSZEGO STUDIUM

To zdumiewające, jak bogaty w treść i głębię znaczeń jest ten pierwszy rozdział *1 Listu Piotra*. Skłania on do rozmyślenia nad charakterem Bóstwa, nawiązując do Ojca, Syna i Ducha Świętego. Ojciec dał ludzkości Zbawiciela w osobie Syna, Jezusa Chrystusa. W Nim jesteśmy wybrani do uświęcenia i posłuszeństwa. Zaczynamy miłować Jezusa i radujemy się w Nim wzniosłą radością, gdyż przez Jego śmierć i zmartwychwstanie mamy obietnicę dziedzictwa nieznikomego w niebie. Nawet wśród ciężkich życiowych prób możemy się radować ze zbawienia danego nam w Chrystusie.

„Listy [Piotra] miały na celu ożywić odwagę i wzmocnić wiarę tych, którzy przechodzili próby i ucisk, oraz zachęcić do dobrych czynów tych, którzy wskutek różnych pokus byli bliscy odłączenia się od Boga”¹.

Duch Święty działał przez proroków, wskazując im czasy, w których przyszło żyć Piotrowi i adresatom jego listów. Tak więc chrześcijanie powinni wieść święte życie nacechowane posłuszeństwem prawdzie w społecznościach spójnych miłością płynącą z czystego serca.²

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Omówcie wasze odpowiedzi na ostatnie pytanie ze środkowej części lekcji: *Co motywuje nas do bycia chrześcijanami?* Co jest wspólne w waszych odpowiedziach? Czym się one różnią?

2. 2-krotnie w tym rozdziale (zob. 1 P 1,3.21) Piotr nawiązuje do zmartwychwstania Jezusa. Dlaczego zmartwychwstanie Jezusa jest tak ważne dla naszej wiary?

3. Piotr mówi o dziedzictwie nieznikomym (zob. także Dn 7,18). Co to znaczy? Pomyśl o wszystkich rzeczach w tym świecie i doczesnym życiu, które przemijają i są tak kruche, iż mogą zostać zniszczone w jednej chwili. Co mówi nam to o wspaniałości obiecanego nam dziedzictwa?

4. Jak nasza wiara wzrasta wśród trudnych doświadczeń? Jakich wyborów możemy dokonywać, by uczyć się z tego, co wycierpieliśmy?

¹ Ellen G. White, *Działalność apostołów*, Warszawa 2007, wyd. IV, s. 286.

² Przeczytaj rozdziały *Chrystus drogą życia* oraz *Doskonale posłuszeństwo przez Chrystusa*, w: *taż, Wybrane poselstwa*, tłum. Joanna Sztuka, Orion Plus, Radom 2016, t. I, s. 338-341.346-348.